

ПРЕПОДОБНА МАТИ СВЕТА ПЕТКА

Преподобна мати Параскева

Чисто срце Господ жели,
Јеванђеље тако вели,
Чиста Дева ти остаде,
Чисто срце Богу даде.
О, предивна светитељко,
Наш узоре, света Петко!
Ум пречисти Господ тражи,
Без маштања и без лажи,
Ти Му даде ум пречисти
К'о ангелски – такав исти.
О, предивна светитељко,
Чуј нам молбе света Петко!
Душу чисту Господ иште,
К'о небеско светилиште,
Такву душу ти одгоји,
Што на небу сад се сјаји.
О, предивна светитељко,
Помози нам света Петко!
Помози нам молитвама
У животним невољама,
У обичној земној тузи.
О, предива чедна дево,
Света мајко Параскево!

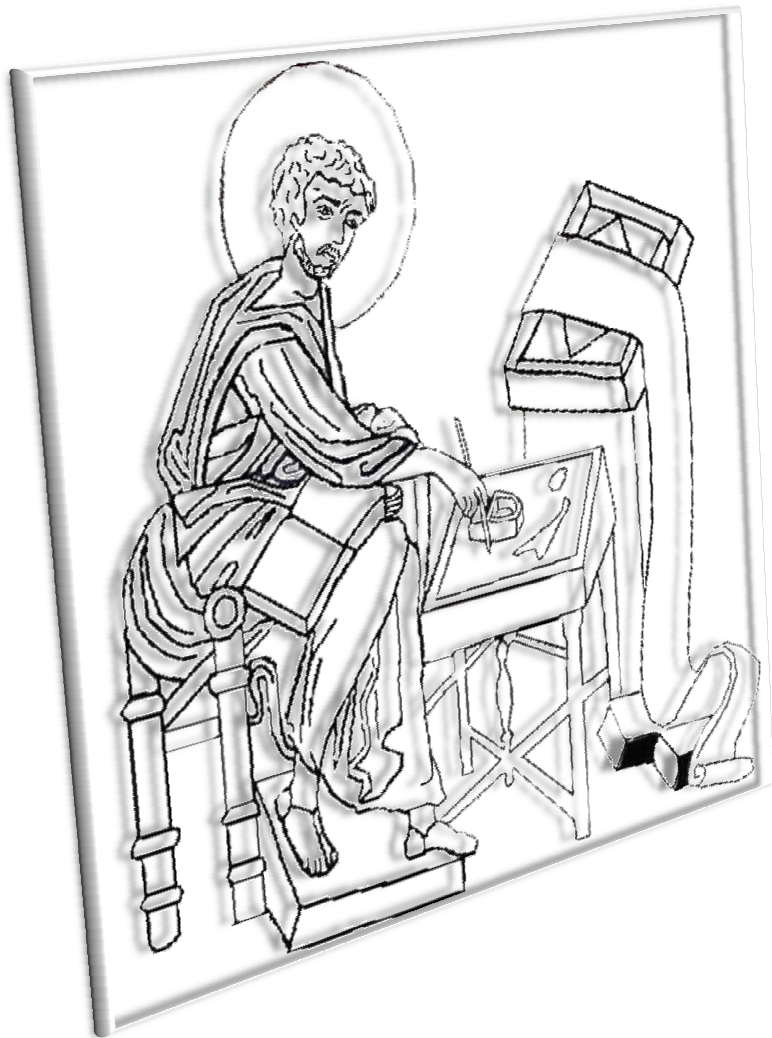
Кратко житије Свете Петке Српске

(14. октобар по старом/ 27. октобар по новом календару)

Света Петка рођена у граду Епивату, који се налазио у близини Цариграда. Родитељи су јој били имућни и побожни, имали су и сина Јевтимија, који је касније постао познати епископ Мадитски. По смрти родитеља, девојка Петка, жељна подвижництва Христа ради, оде у Цариград, па у Јорданску пустињу, где се подвизавала до старости. Тада јој се јавио анђео Господњи и рекао јој да се врати у место свога рођења. По повратку у Епиват је поживела још две године, у непрестаном посту и молитви, а потом је душу предала Господу. Упокојила се у једанаестом веку.

Њене чудотворне мошти су из Епивата пренете у Цариград, па у Трново, затим опет у Цариград, па у Крушевац, затим у Београд. А из Београда у град Јаши у Румунији, где се и сада налазе.

СВ. ЛУКА ЕВАНЂЕЛИСТА

Божествени Лука, и уман и учен,
Драговољно беше за Господа мучен.
Избећи могаше поруге и муке,
Но свет не би им'о великога Луке.
Лука млади виде Божију Истину,
Предаде се срцем Божијему Сину
Слуша Учитеља, гледа Чудотворца,
И у Њему позна свог бесмртног Творца,
Виде Васкрслога и говори с Њиме,
Чудеса сотвори у Његово име.
И Христос му поста јединствена радост,
Жртвова Му Лука ум, благо и младост.
Кад остари Лука, млад Христом бејаше,
Од Христа примаше и свету даваше,
Па кад свету даде што могаше дати
Тад му свет, по Писму, немилосту
плати...
О маслини старој виси старац Лука
С осмејком на лицу, прекрштених рука,
Са неба се пружи рука самог Христа
И прихвати душу Свог Јеванђелиста.
Сад у Рају светлом с други апостоли,
За цркву се свету свети Лука моли.

Кратко житије Светог апостола и еванђелисте Луке (18. октобра по старом/31. октобра по новом календару)

Св. Лука рођен је у граду Антиохији. Био је веома образован, изучио је античку философију, медицину и живопис. Када је Христос чинио чуда на земљи св. Лука дође у Јерусалим и види Спаситеља ликцем у лице. Поверовавши у Господа св. Лука би увршћен у Седамдесеторицу апостола и би послат на проповед. По силаску Духа Светога на апостоле Лука се врати у Антиохију, и постаје сатрудник апостола Павла, с којим је путовао и у Рим, обраћајући у веру Христову Јевреје и незнабошце.

На молбу хришћана написао Јеванђеље. По мученичкој смрти великог апостола Павла св. Лука је проповедао Јеванђеље по Италији, Далмацији, Македонији и другим странама. Живописао икону Пресвете Богородице, — и то не једну него три, а тако исто и иконе св. апостола Петра и Павла. Отуда се св. Лука сматра оснивачем хришћанског иконописа. Под старост посетио је Ливију и Горњи Мисир. Из Мисира се вратио у Грчку, где је настављао с великом ревношћу проповедати и људе Христу обраћати, без обзира на своју дубоку старост. Написао св. Лука Јеванђеље и Дела Апостолска, и обоје посвети Теофилу кнезу Ахаје. Беше му 84 године, када га злобни идолопоклоници ударише на муке Христа ради и обесише о једној маслини у граду Тиви (Теби) Беотијској. Мошти чудотворне овога дивнога светитеља беху пренесене у Цариград у време цара Констанција, сина Константиновог.